

Natuur in It Heidenskip deel 2 – de Wolvetinte

Het is een mooie woensdagavond als we van Siebe Tjalma een rondleiding krijgen door het natuurgebied de Wolvetinte aan de Skar. Het is een leven als een oordeel: honderden kokmeeuwen en visdiefjes laten van zich horen. Ze hebben de twee eilandjes ingenomen in het natuurgebied dat in 2013 is aangelegd door de weidevogelclub Fûgelûntwyk als onderdeel van de kadeverbetering en natuurontwikkeling van Provinsje Fryslân en Wetterskip Fryslân.

De weidevogelclub won in 2013 de Sulveren Skries en met dat geld konden ze een kunstwerk en een vogelkijkhut maken. Vanuit die 'hut', een open platform, heb je een prachtig overzicht over het gebied. Er ligt een verrekijker en in een schrift voor bezoekers is te lezen dat er niet alleen Heidenskipsters genieten van deze natuur. 'Een stukje paradijs op aarde', schreef een stel uit Amsterdam.

Bij hoge uitzondering mogen we met Siebe het bordje 'verboden toegang, broedgebied' voorbij. In een bootje gaan we naar het 'paaseiland'. Dit is het eilandje dat op paaszaterdag in 2015 – de beroemde 'kroadedei' – door veel Heidenskipsters is aangelegd. Het werd toen meteen al ingenomen door de vogels en vorig jaar was het met 300 nesten behoorlijk 'overbevolkt'. Dat vonden de vogels zelf blijkbaar ook, want nu is een deel van de vogels uitgeweken naar het grotere 'Ysbrand-eiland'. Zo lost de natuur het zelf wel op.

'Pas op waar jullie stappen', waarschuwt Siebe als we het eilandje opstappen. Waar we ook kijken, overal liggen nesten met eieren. Om het tellen wat gemakkelijker te maken, legt Siebe bij ieder nest een steentje met een nummer. Op deze woensdag 17 mei is hij bij nummer 129. Zo'n 60 nesten zijn van de kokmeeuw – zij beschermen de kleinere visdiefjes – en de rest zijn van visdiefjes. De Wolvetinte is één van de grootste visdievenkolonies van Friesland, vertelt Siebe. Ook liggen er eieren van kluten en hebben ze dit jaar voor het eerst drie nesten van de zwartkopmeeuw. Op het grotere eiland liggen zo'n 600 nesten, de lucht erboven tilt dan ook op van de kokmeeuwen. We voelen ons duidelijk niet welkom en gaan weer terug naar de kant.

Het water van de Wolvetinte is een binnenmeertje dat door een smalle streng is gescheiden van de Fluessen. We kunnen er dus omheen lopen en hier laat Siebe het nieuwste project van de weidevogelclub zien. Dit jaar is er met hulp van loonbedrijf Buma een zwaluwenwand geplaatst. De kraan was nog maar net vertrokken of de eerste oeverzwaluwen hadden er al een plekje gevonden. Er zijn nu al zo'n 60 holletjes bezet; zo nu en dan komt er een zwaluw uit een gat vliegen.

Verderop drijven kleine vlotjes in het water. Ze zijn aangelegd voor de zwarte stern. De vogel is al een keer gesignaleerd in de Wolvetinte, maar heeft er nog niet gebroed. In het (afgesloten) water hebben ze ook krabbescheer uitgezet, maar daar is nog niet veel van te zien. Ook op het nieuwe 'Siebe-strand' dat net is aangelegd voor de vogels is het nog rustig, maar dat kan zomaar veranderen als de vogels het weer benauwd krijgen met z'n allen op het eiland en uitwijken naar andere nestmogelijkheden.

Zo ontwikkelt Fûgeûntwyk het natuurgebied ieder jaar verder. Het liefst zouden ze het water 's zomers wat laten zakken, zodat er weer andere vogels komen, maar daarvoor hebben ze nog geen toestemming van het waterschap. Nadat we nog wat in het schrift hebben geschreven, ondertussen prachtig toegezongen door de rietgors, laten we de vogels met rust en fietsen we terug naar de buurt. We hebben een prachtig stukje It Heidenskip gezien.

Johanna Prins en Ida Hylkema